

Bez názvu, 2006, 50x40x70 cm, beton, železo

Jakub Lipavský

2. 11. 1976 narozen v Praze
1991–1997 SUPŠ v Praze
1998–2002 AVU Praha, sochařský ateliér
profesora Jindřicha Zeithammla
2002 Kunstakademie Stuttgart
2003 AVU Praha, docent Vladimír Skrepl
2003–2004 AVU Praha, profesor Jindřich Zeithamml
Vystavuje od roku 2000, samostatně od roku 2004

*adresa: Pavlinka 3/1, 784 01 Litovel
telefon: 603 442 147
e-mail: strakoskap@email.cz*

*<http://jakub-lipavsky.com>
<https://www.works.io/jakub-lipavsky>*

www.galerie-sumperk.cz

Bez názvu, 2008, 70x36x40 cm, dřevo, plátkový hliník

JAKUB LIPAVSKÝ

SOCHY

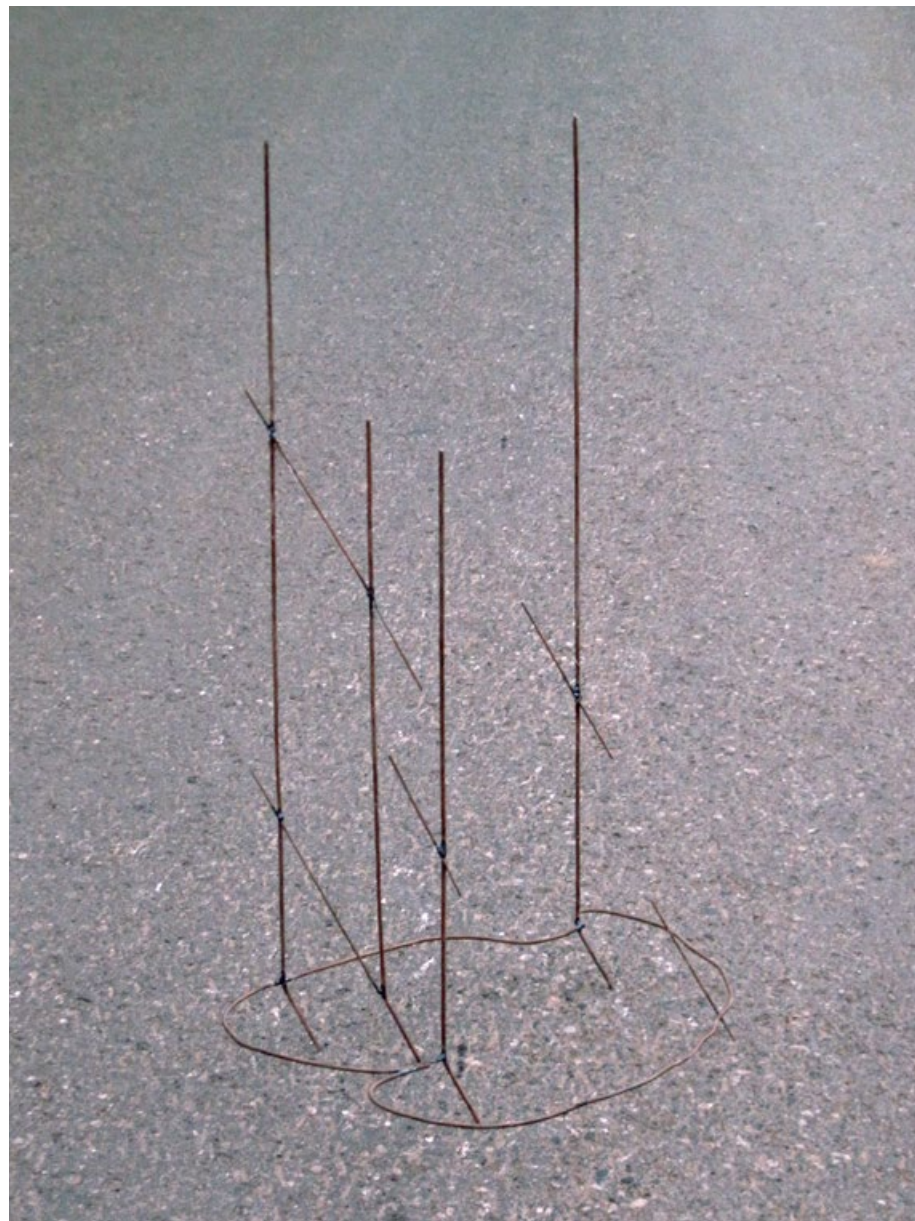
3. 5. – 4. 6. 2017

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 3. KVĚTNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G
S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

*Bez názvu, 2016, 85x60x14 cm, plech, plátkový hliník
Bez názvu, 2004, 80x45x22 cm, dřevo, lak*

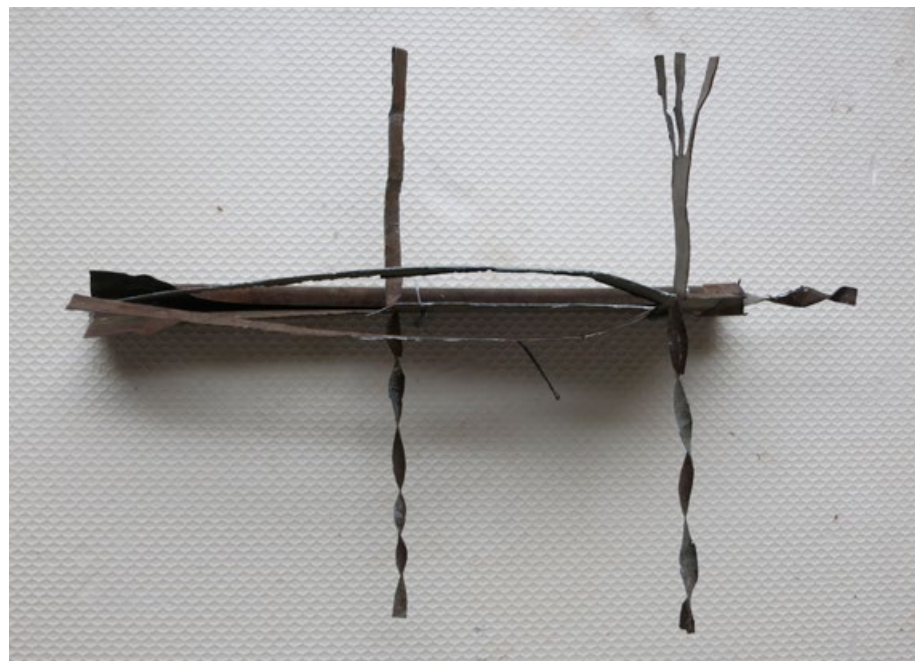
Děšť, 2009, 55x50x85 cm, dráty

Bez názvu, 2016, 70x55x90 cm, beton, železo

Bez názvu, 2016, 220x79x65 cm, beton, železo

Bez názvu, 2016, 30x25x7 cm, plech

Jakub je tu po pěti letech dalším z bývalých žáků z bohužel už zaniklého ateliéru Jindřicha Zeithammla na pražské akademii. Je nejenom jeho, ale především jeho žákem, a je to v dobrém smyslu zjevně z povahy Jakobovy práce znát. Redukuje ji až na nezbytné minimum a nenechá v ní nic nadbytečného. Strídmost výpovědi je mu samozřejmostí.

Východiskem k ní je většinou krajina, ale klíčovým je pro něho bezprostřední vjem, kotvící ve významu nalezeného místa a jím vyladěné mysli, jejího rozpoložení. V niterném souladu s ním vzniká socha duší krajiny ovlivněná. Vstupuje do ní a v živém rozhovoru se jí otevírá. Je tu vstupem doslovným. Vede k hlubšímu souznění s ní a stává se jejím ohniskem.

Socha z betonu a železa venku rezne, drolí se a zraje. Do místa pomalu vrůstá a pevně s krajinou splývá, tak jako kdysi Boží muka a smírčí kříže v ní vymezovaly křižovatky cest a do ní tak vpečetily i jizvy lidských osudů. Živá příroda venkovní sochu vstřebává a završuje tak Jakobovu práci patinou času. Mění ji v jemně doladěný milník, snad v ryzí obětinu a zřetelnou stopu lidské přítomnosti. Takové jsou i Zemní kapličky, rodící se ze vzájemné spolupráce s bratrem Matějem.

Součástí výstavy jsou proto i sochy volně osazené v trávě před galerií. Většinou ale zůstávají uvnitř jejich zdí a mají podobně střídmy charakter. Někdy odlehčené až na dřevě holého drátu vymezují daný prostor, tak jako u Pavla Hoška a jindy jsou ve své hutné hmotě blíž Monice Immrové a sochám Jindřichovým.

Vedle tří jmenovaných i po Adéle Bébarové a Ludku Miškovi je tu Jakub už šestým vystavujícím vyhraněné sochařské školy, která i uprostřed množících se pomíjivých aktualit doby vždy stavěla a staví na hodnotách trvalých. Je stálostí v poryvech času a přirozenou soudržnost si uchovala. Jakobova výstava ji znovu potvrzuje. Díky za ni!

Miroslav Koval

Bez názvu, Svojšice 2006, 22x38x15 cm, plech